

Manifest del Correllengua 2012 **Ara és l'hora: compte enrere** **(elaborat per Màrius Serra)**

La llengua és un ésser viu que evoluciona constantment, a còpia de girs genuïns i d'aportacions espúries. La llengua ens permet establir el terreny de joc on transcorren les nostres vides des de la infància. Quan, de menuts, l'àvia ens pica la mà després de fer-nos jugar a ralet ralet engega el nostre relat. Un relat que ens esculpeix la identitat. Cada llengua que aprenem és un nou terreny de joc i més afortunats serem com més terrenys siguem capaços de transitar. Però no ens equivoquéssim pas: en serem més capaços com més dominem la llengua de l'àvia, la del ralet i la del relat, que sempre és la font de totes les altres, encara que l'àvia no parli una llengua multimilionària en usuaris sinó una llengua que parlen poques àvies.

Ara la llengua de les nostres àvies ja ha entrat al sistema educatiu d'una manera inequívoca a bona part del país, i convé que la immersió lingüística es mantingui. Però molts catalans d'una certa edat vam experimentar en algun moment del passat la meravellosa descoberta de la nostra pròpia llengua. El descobriment que el coixí sonor de l'entorn familiar era, també, una llengua de cultura que ens permetia establir tota mena de relacions amb l'univers. Aquesta simple constatació va molt més enllà de les consignes i els interessos embastardits dels que fan servir la llengua d'arma llancívola, i com que la llancen, tampoc no s'hi fixen gaire. El camí de la consciència lingüística equival a l'aventura més colossal que ha viscut mai la humanitat: el coneixement amplificat per la curiositat i el bandejament dels prejudicis.

Ara, més que mai, és important aquest Correllengua que recorre els Països Catalans: totes aquelles terres en les quals dius bon dia i et responen bon dia. Vivim al món del qui-no-corre-vola, però com que alguns de seguida que ens posem a córrer una mica ja traiem la llengua, abans de córrer farem un compte enrere prou explicatiu perquè tot quedi dit clar i català, i això no sembli Can Seixanta. Comencem, doncs, el compte enrere d'aquest Correllengua:

10. La llengua és la deu d'on brolla el pensament i, per tant, el català és una font de plaer de cal déu.

9. Mirem endavant i enrere, tan aviat front com clatell, i així ho fem perquè ens exalta el nou i ens enamora el vell.

8. Prou avesats com estem a que ens facin el buit, sempre trobem la manera d'omplir les paraules de sentit.

7. De vegades podem ser saberuts i una mica setciències, però la nostra set de coneixement ens redimeix.

6. El subjuntiu és el nostre mode verbal: si ho volguessis, si somiessis, si lluitessis, si parlessis, si fessis... Sí, sí, sí, sis.

5. *Sing* vol dir cantar en anglès, i cinc són els dits de la mà estesa que ha de trobar tothom qui vol aprendre català.

4. Podem semblar quatre gats, però quatre són les barres que ens agermanen i ens quadrupliquen els mots.

3. Sovint hem d'exercir de mestres, però si mostrem els tresors de la llengua tothom l'aprèn en un tres i no res.

2. Als Països Catalans hi ha bons vins de bones D.O.s. El tast de la llengua s'hi ha d'assemblar: ha de ser agradós.

1. A tots els que no parlen ni deixen parlar la seua llengua perquè els la tapa el soroll de la Fórmula U, tururut!

0. No serem pas un zero a l'esquerra. Ho direm del dret i del revés, perquè ressoni el nom de la nostra llengua:

Català a l'atac!

Català, ara a l'atac!

Visca el Correllengua 2012!

Visca els Països Catalans!

Màrius Serra (escriptor)

